

[Clausager.]

nuftige Normalaar for det hele, for det er saamænd sandt nok, det har ikke stor Interesse for Landmændene, det er meget faa, det kan komme til at berøre. Men det kan komme til at berøre andre Virksomheder, der er knyttet nær til Landbruget, og det er da ogsaa Folk, der har Krav paa Billighed og Ret.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) sagde, han var ked af den Ændring, der var sket med Hensyn til Forslaget om Gældssaneringsydelsen, idet han fandt, der var mere Logik i at lade Rigmændene bære Risikoen og ikke Staten, men det hele var gjort for at række Venstre en udstrakt Haand. Men det slaar ikke til. Hvis de Herrer tror, det er tilstrækkeligt, at de bringer et Offer i saa Henseende, skulde de hellere lade være. Det kan ikke nytte at snakke om Sanering paa nogen som helst Maade, naar man ikke vil gaa til en fornuftig Afstivning og Udjævning af Landbrugets Udgifter, det er ikke holdbart, det er meget farligt at gøre det.

Det ærede Medlem siger, at Venstre har faaet et nyt Standpunkt, idet vi nu staar paa Sammenkoblingskravet, og siger, at vi vilde have visse Ting gjort før Saneringen. Det vil vi vist alle sammen, og vi har heller ikke noget imod, at man kobler flere Ting sammen, naar de er beslægtede og sammenhørende. Regeringspartierne vil have Rentetilskud til enkelte, vi vil have Udgiftssenkning for hele Landbruget, for hele Landdistriktet. Det er jo lige meget og lige lidt en Sammenkobling, men jeg tror, det ærede Medlem skyder noget over Maalet, naar han kommer og snakker til os om Sammenkobling.

Jeg ved godt, vi i sin Tid kritiserede Sammenkobling, og jeg kan ogsaa sige, hvornaar det var. Det var dengang der kom et enigt Forslag fra Landbokommisionen, i Efteraaret 1933, et Forslag, der var fremskaffet i Landbokommisionen mellem Repræsentanter for det store, det mellemstore og det mindre Landbrug og for de fire politiske Partier, der havde siddet og med megen Møje forhandlet sig til Rette om et Forslag, som man skulde tro havde Betingelser for at gaa igennem Rigsdagen. Men da det blev fremsat her, saa for Statsministeren op og sagde: Det koster 16 Mill. Kr. til de arbejdsløse, ellers faar I ingenting!

Det kalder jeg Sammenkobling, saa det batter noget, af Ting, som ikke har direkte Forbindelse med hinanden. Men dette, om man skal hjælpe Landbruget først

paa den ene Maade eller først paa den anden Maade, før man gaar til en Sanering, det er dog noget, der hører sammen, og dér siger jeg: Bort med Rentetilskuddet til den enkelte og almindelig Udgiftsnedsættelse over hele Linien, der for øvrigt kommer ikke alene Landbruget, men ogsaa handlende og Haandværkere, navnlig i Provinsen, til gode! Det er langt bedre og langt mere holdbart og grundlæggende, tror jeg, end noget Rentetilskud til et Udsnit af Landbefolkningen.

Saa har jeg til Slut lidt at sige til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, der sagde, at jeg ikke havde nogen Ret — saadan forstod jeg ham — til at beklage mig over Konverteringens Standsning, for vi vilde ikke gaa med til den Rentesaenkning, der her var Tale om. Det ærede Medlem tror, det er en Rentesaenkning, at man udskriver Skat hos velhavende Folk og giver dem en Obligation til kun 3½ pCt. Jeg vil nok sige, at det er en mærkelig Rentesaenkning, og den skal heller ikke mærkes stort uden for de Herrer's Kred, som faar Smækket. De kan aldrig sælge den Obligation til Kurs 100, det er umuligt. Hvor Kursen vil ligge, ved jeg ikke, jeg tænker, den vil ligge omkring 60—70 Stykker, maaske lidt over, det er ikke godt at vide, og den Mand, der køber den af den første, der har faaet den for sin erlagte Ydelse, den Mand faar en ordentlig Rente, for Renten er afhængig af Kursen, saavel som af Procenten.

Det er slet ikke en Rentesaenkning; man tager bare en Skat af Folk og siger, det er ingen Skat, men et Tvangslaan. Men det er en Blanding af en Skat og et Tvangslaan, det er Sagen. Det vil blive til Skade for den første Mand, der faar Obligationen og afhænder den, men ikke for den næste, der køber den, naar den købes til en Pris, der passer til det almindelige Pengemarkeds Niveau. Og Debitor, der navnlig er berørt af, hvordan Renten sættes her i Landet, er akkurat ligeglad efter det ene Forslag som efter det andet, for han skal svare sine Renter efter helt andre Skalaer, nemlig i Forhold til Landbrugets Forrentningsevne.

Det ærede Medlem spurgte mig direkte, om Bankernes Magt var saa stor, at den var stærkere end 4 Partiers Indflydelse. Ja, der er ingen, der kan hekse, og man kan ikke nedsætte Renten, fordi man ønsker det, og fordi man vedtager en Lov om det, naar alle andre Forhold gaar i den modsatte Retning. En Konvertering er faktisk kun til at komme igennem, paa en skikkelig Maade i alt Fald, naar alle Forhold betinger større Pengerigelighed, Tendens til